

fang som i Sager, som det efter de almindelige Regler i Lov om Rettens Pleje tilkommer Statsadvokaten at forfølge. Nedlægges der med Hensyn til de i Stk. 1 omhandlede Overtrædelser af Anklagemyndigheden Paastand om Idømmelse af Fængselsstraf, skal der paa Tiltaltes Forlangende beskikkes ham en Forsvarer.

§ 3.

Denne Lov træder straks i Kraft. Der kan ved kgl. Anordning træffes Bestemmelse om dens Bortfald.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Justitsministeriet har fundet det fornødent, at der under de nuværende Forhold, hvor der til Beskyttelse af Civilbefolkningen mod Følgerne af Luftangreb indtil videre er iværksat Mørklægning over hele Landet, træffes Bestemmelser, der kan modvirke, at der under Mørklægningen begaas Forbrydelser, hvis Iværksættelse begunstiges af denne Tilstand, eller som under Mørklægningen faar en farligere Karakter. Man foreslaar derfor en Forhøjelse til det dobbelte af saavel Minimums- som Maksimumsstraffen for den paagældende Forbrydelse, forsaavidt Forbrydelsen begaas under saadanne Omstændigheder, at dens Udførelse er blevet lettet eller dens Farlighed forøget ved Mørklægningen.

For at forøge den præventive Virkning af Straffebestemmelserne foreslaar man endvidere, at betinget Straffedom i disse Tilfælde ikke kan anvendes.

Da Forhøjelsen af Strafferammen til det dobbelte vil medføre, at Nævninger i Medfør af Retsplejelovens § 687 i en Række Tilfælde skulde medvirke ved Paadømmelsen, jfr. saaledes f. Eks. Straffelovens § 232 og § 286, Stk. 1, og da man finder dette urimeligt i Sager af denne Art, foreslaas det i Stk. 2, at Forhøjelsen af Straffen i Anledning af, at Forbrydelsen er begaaet under Mørklægning, ikke skal medføre, at Nævninger skal medvirke ved Paadømmelsen.

I § 9 i Lov angaaende Omordning af Københavns Politi m. v. af 11. Februar 1863 og § 7 i Lov Nr. 21 af 4. Februar 1871 indeholdende Bestemmelser om Politiet indenfor København er det fastsat, at vedkommende Politimester (i København Politidirektøren) i overordentlige Tilfælde kan træffe de Bestemmelser, som han anser for nødvendige for at forebygge Forstyrrelse af den offentlige Orden, Fred og Sikkerhed.

For Overtrædelse af saadan Bestemmelse er der i de nævnte Love foreskrevet Straf af Bøde og Hæfte indtil 1 Maaned.

Da det under den nuværende Situation maa anses for meget uheldigt, at der ikke direkte af Justitsministeriet for hele Landet kan udstedes de Bestemmelser til Sikring af den offentlige Orden, Fred og Sikkerhed m.v., som kan blive nødvendige, foreslaar man i § 2, Stk. 1, at den dertil fornødne Hjemmel tilvejebringes.

Under de nuværende Forhold, hvor det er af største Vigtighed for Landet, at de saavel af Justitsministeriet som af Politimyndighederne til Ordenens Opretholdelse udfærdigede Forbud og Bestemmelser nøje overholdes, kan der ikke være Tvivl om, at den i Lovene af 1863 og 1871 foreskrevne Strafferamme er alt for lav. Man foreslaar derfor i § 2, Stk. 1, at Straffen for Overtrædelse af disse Bestemmelser fastsættes til Bøde, Hæfte eller Fængsel indtil 2 Aar.

Ifølge de nugældende Regler i de nævnte Love af 11. Februar 1863 § 8 og 4. Februar 1871 § 6 kan Overtrædelser af Politivedtægterne kun straffes med Bøde, hvilket ogsaa gælder Overtrædelser af den Borgerne i Medfør af Lov af 11. Februar 1863 § 13 og Lov Nr. 21 af 4. Februar 1871 § 11, paahvilende Pligt til paa Politiets Forespørgsel at opgive Navn og Adresse. Under normale Forhold maa denne Strafferamme formentlig ogsaa anses for tilstrækkelig. Saadan som Situationen nu er, har imidlertid flere af de Forseelser, for hvilke der er fastsat Straf i Politivedtægternes Bestemmelser, en langt større Betydning end normalt. Dette gælder særligt de i Politivedtægterne indeholdte Bestemmelser angaaende Straf for Beruselse og Reglerne om Iagttagelse af Ro og Orden paa offentligt Sted, idet der i adskillige af disse Til-